

Відкриття наради представників комуністичних і робітничих партій країн—учасниць Ради економічної взаємодопомоги

6 червня у Москві відкривалась нарада представників комуністичних і робітничих партій країн—учасниць Ради економічної взаємодопомоги.

У нараді беруть участь перші секретарі Центральних Комітетів комуністичних і робітничих партій та глави урядів вказаних країн.

Нарада обговорює питання розвитку економічного співробітництва між країнами—учасницями Ради економічної взаємодопомоги.

Пролетарі всіх країн, єднатесь!

МОЛОДИЙ КОМУНІСТАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ.

Рік видання VI
№ 70 (577)

П'ятниця, 8 червня 1962 р.

Ціна 2 коп.

КУЮТЬСЯ НОВІ ПЕРЕМОГИ

З об'єднаного пленуму обкому і Кіровоградського міськкому ЛКСМУ

МИНУЛО півтора місяці з тих пір, як закінчив свою роботу всесоюзний форум молодих, але не вщухає запалене ним трудове зав'язання. Гаряче взялась за здійснення визначених з'їздом завдань комсомолія Кіровоградщини. Це відчулось у великій розмові з цього приводу, яку повів об'єднаний пленум обкому і Кіровоградського міськкому ЛКСМУ, що відбувся 5 червня.

Що зрима, конкретне зроблено за цей порівняно невеликий період? І що стоїть на заваді тому, щоб ще помножити успіхи молодих на кожній виробничій ділянці, в навчанні і спорті, у вихованні комуністичних рис? Ця думка пронизувала доповідь першого секретаря обкому ЛКСМУ О. Мальованого. На цьому загострювали свої виступи учасники пленуму.

Успіхи... Є вони нині повсюдно: в заводських цехах, на фермах, ланах, будовах. Вносять комсомольці поправки у раніше взяті зобов'язання, розширюють свою участь у виконанні народногосподарських планів.

Наполегливо борються за технічний прогрес на своїх підприємствах комсомольці «Червоної зірки», агрегатного заводу, будуправління № 1 тресту «Цукробуд» у Кіровограді, механічного і електромеханічного заводів в Олександрії, Гайворонського паровозоремонтного заводу, залізничного вузла станції Знам'янка.

Дійовим штабом по впровадженню різних хороших починань став комітет комсомолу заводу «Червона зірка». На заводі створені і працюють штаб семірічки, рада молодих спеціалістів і чотири громадських конструкторських бюро. Майже дві тисячі молодих червонозорівців працюють за особистими планами.

На Кіровоградському агрегатному та Олександрійському електромеханічному заводах всі комсомольці виконують змінні завдання за шість годин, всі приймають участь в комуністичному русі. Тут пильно вишукують резерви промені «комсомольських прожекторів».

Нині лише у місті Кіровограді дев'ять тисяч молодих трудівників включились у змагання за особистий вклад у побудову комунізму. І все ж, як зазначалось в доповіді, в роботі Кіровоградського міськкому комсомолу є ряд недоліків по організації боротьби за технічний прогрес. До цього часу частина первинних організацій не виробила своїх зобов'язань (заводи «Червоної Жовтень», імені Кірова, «Новатор» та інші). В зародковому стані знаходяться штаби семірічки ще на багатьох підприємствах.

ЗНАЧНА частина обласної комсомольської організації працює у сільському господарстві — 35 процентів членів ВЛКСМ. Найударніша справа сільського комсомолу — вирощування кукурудзи. Успіхи молодих кукурудзіводів Кіровоградщини відмічались на XIX з'їзді ЛКСМУ, вони вибороли перехідний Червоний прапор ЦК ВЛКСМ. Це окрило наших молодих кукурудзіводів, механізаторів. На всю республіку пролунав клич молоді Новоукраїнського району — вирощувати кукурудзу на комсомольських гектарах без затрат ручної праці. Ініціаторів першими підтримали земляки кіровоградці — механізатори Добровеличківського, Компанієвського, Олександрівського й інших районів області.

Тепер до кіровоградців придивляються усі молоді кукурудзіводи республіки. І нам не буде соромно, якщо кожен агрегат працюватиме так, як, приміром, тракторна молодіжна бригада делегата XIV з'їзду ВЛКСМ В. Яковлева з колгоспу ім. Димитрова Вільшанського району. Чисті, вкриті акуратними зеленими квадратами поля обробляються лише механізовано. По 40 гектарів за зміну встигають обробити агрегати Дем'яна Гукова й Григорія Кусика — членів цієї бригади.

Чудові успіхи у начальника агрегату Леоніда Іванова з радгоспу «П'ятихатський» Петрівського району, який у цю гарячу пору на 150—160 процентів виконує змінні завдання.

Прикладів хорошої роботи молодих механізаторів у нас безліч. Але більшу увагу на пленумі було звернуто на те, що викликає тривогу — незадовільну організаторську роботу серед молодих кукурудзіводів у Знам'янському міськкому ЛКСМУ, Бобринецькому РК ЛКСМУ, в деяких первинних організаціях інших районів.

Зразковий догляд за посівами «королеви полів», соняшника, цукрових буряків, старання підготовка до збирання гороху на комсомольських гектарах — ось що сьогодні головне.

ОБГОВОРЕНО становище й на інших не менш важливих ділянках комсомольської діяльності. Наприклад, ударні комсомольські будови. Нині доводиться констатувати такий прикрій факт, як зрив графіка будівельно-монтажних робіт на будівництві Долинського цукрокомбінату та Кіровоградського м'ясокомбінату. Це аж ніяк не свідчить, що комсомольські штаби й пости працюють тут з напруженням. Але є й такі причини затримки робіт, які неможливо розв'язати самим комсомольцям, які зв'язані з діяльністю раднаргоспу.

— Дуже шкода, — говорить у виступі секретар Кіровоградського МК ЛКСМУ В. Сокуренько, — що наш обком не має ніяких контактів з Черкаським раднаргоспом, не вирішує спільно з ним ті питання, які хвилюють молодь ударних будов.

В. Сокуренько, проінформувавши присутніх про останні трудові досягнення молодих кіровоградців, детально зупиняється на таких важливих питаннях, як навчання і відпочинок молоді.

— Погано у нас з направленням молоді у вечірні й заочні школи, — говорить він. — Ось лише на заводі «Сільгоспдеталь» 220 комсомольців, не маючи середньої освіти, ніде не навчаються, а 37 з них не мають навіть п'ятикласної освіти. Секретар комітету комсомолу заводу Леонід Фенько бездушно віднісся до навчання молоді.

Цінними у виступі т. Сокуренька були його пропозиції щодо організації дозвілля й культурного відпочинку молоді: створити в мальовничих околицях міста спеціальні «зони відпочинку».

ДОПОВНЮЮЧИ В. Сокуренька в цьому питанні, секретар Кіровоградського райкому ЛКСМУ В. Оводенко кинув справедливий докір в адресу міськкому ЛКСМУ за те, що не організовується спільний відпочинок міської й сільської молоді, що навіть свято пісні й танцю пройшло у місті без участі молоді з підшефних колгоспів.

А сільська молодь теж вміє відпочивати добре — з радістю для себе, з користю для інших. На пленумі розповіла про це Галина Суржок — секретар комсомольської організації колгоспу імені Куйбишева Олександрівського району. Тут молодь проводить цікаві вечори, облядала «кімнати передового досвіду» при клубі, створила агіткультбригаду, яка виступає у полі перед колгоспниками, а потім їм ще й у праці допоможе.

З особливою увагою слухали учасники пленуму делегатів з'їзду. Дружними оплесками нагородили делегата XIV з'їзду ВЛКСМ Валентину Котелькіну, яка доповіла, що у них, на Олександрійському електромеханічному заводі вже спалахнуло сім «комсомольських прожекторів», що їх підприємство, марка якого відома далеко за межами країни, не знає, що таке брак.

Багато нового з'явилося в роботі комсомолу після безрезневого Пленуму ЦК КПРС, після XIV з'їзду ВЛКСМ. Творчими пошуками, прагненням до нових, цікавих форм роботи живуть нині багато комсоргів обкому при територіально-виробничих управліннях.

— Займаюся, в основному, практичною допомогою первинним організаціям. Так, останнім часом, організував цікаві збори в колгоспі імені Кірова, взаємоперевірку на комсомольських гектарах кукурудзи, — розповідає за трибуни пленуму комсорг Добровеличківського територіально-виробничого управління В. Мунтян.

З його виступом перегукується виступ секретаря Рівнянського райкому ЛКСМУ В. Долиняка.

— Дійсно, спільно з нами роботи, а не керівних вказівок чекаємо ми від комсоргів обкому. Разом повинні ми вирішувати ті відповідальні завдання, які стоять нині перед комсомолом, — говорить він.

Прагнення саме до конкретної роботи, до нових звершень у праці вчувалось у кожному виступі. Його винесли звідси всі ті, хто був запрошений — передовики промисловості і сільського господарства, комсомольські активісти. Отже, новим перемогам бути.

В роботі пленуму взяли участь відповідальні працівники обкому КП України та облвиконкому, ЦК ВЛКСМ і ЦК ЛКСМ України.

Заступник голови облвиконкому тов. Сухаревська Н. П., завідувач відділом ЦК ЛКСМУ по роботі серед сільської молоді тов. Мерхулов А. В. виступили з промовами.

Ці обидві Олі — Еременко і Ангурець прийшли на Олександрійський механічний завод після 10 класу. В тім, що вони стануть чудовими майстрами своєї справи, нема сумніву. Вони працюють в хорошому колективі, вчать у кращого токаря-раціоналізатора, ударника комуністичної праці Миколи Степановича Мальованого.

На знімку: Оля ЕРЕМЕНКО і Оля АНГУРЕЦЬ слухають пояснення свого вчителя М. С. МАЛЬОВАНІКА. Фото Г. ТАНСЬКОГО.

ДО ПОБАЧЕННЯ, ДОРОГІ КУБИНСЬКІ ДРУЗІ!

Мітинг в Одеському порту

ОДЕСА, 6. (Спец. кор. РАТАУ Б. Лук'янов, Г. Ошаровський). У святковому вбранні причали і вокзал Одеського морського порту. Сотні юнаків і дівчат, школярів зібрані проводити тисячу молодих кубинців, які закінчили навчання в училищах механізації сільського господарства нашої країни.

В центрі Кримської пристані встановлено трибуну. Вона потопала в квітах. Вітер гондає державні прапори СРСР, Української РСР і Кубинської Республіки. Над трибуною — портрети М. С. Хрущова і Фіделя Кастро.

Проводити молодих патріотів Куби прийшли заступник Голови Ради Міністрів Української РСР П. Т. Тронько, секретар ЦК ВЛКСМ А. Х. Везіров, секретар Одеського обкому КП України К. С. Коваленко, секретар ЦК ЛКСМ України В. В. Кулик, представники обласних і міських партійних, радянських, комсомольських і громадських організацій.

Мітинг відкриває голова виконкому Одеської міськради О. П. Коваленко. Він надає слово заступникові Голови Ради Міністрів Української РСР П. Т. Троньку. Від імені і за дорученням Центрального Комітету Комуністичної партії України і уряду Української РСР він палко вітає молодих кубинських патріотів на гостинній землі Радянської України, в славному місті-герої Одесі.

— Нам особливо приємно, дорогі товариші, говорить тов. Тронько, що з усіх посланців героїчної Куби, яких ми сьогодні проводимо на батьківщину, 400 чоловік жили і вчилися в училищах механізації сільського господарства Української РСР. Рік — строк невеликий, але ви досягли трапи. Піднято трапи. «Грузія» виступає учениця Одеського технічного училища нає маяк і виходить у відкрите море.

Нагородження українських письменників М. П. Стельмаха і В. М. Собка

У зв'язку з п'ятдесятиріччям з дня народження і за заслуги в розвитку радянської літератури Президія Верховної Ради СРСР своїми Указами від 5 червня 1962 року нагородила письменників Стельмаха Михайла Панасовича і Собка Вадима Миколайовича орденом Трудового Червоного Прапора.

(РАТАУ).

УКРАЇНА — ВЕЛИКОМУ СИНУ РОСІЇ

Відкриття у Києві пам'ятника О. С. Пушкіна

Безмежно дороге і близьке ім'я генія російської поезії Олександра Сергійовича Пушкіна українському народові. Пушкін щиро любив Україну, певний час жив тут, присвятив їй багато натхненних рядків, своєю творчістю зробив величезний вплив на розвиток української культури.

На знак сердечної вдячності великому російському поетові 6 червня в мальовничому парку, який носить ім'я О. С. Пушкіна, відбулось урочисте відкриття пам'ятника поетові. Воно перетворилось у хвилююче торжество вічної дружби українського і російського народу, у радісне свято єднання братніх культур.

На відкриття пам'ятника О. С. Пушкіну зібрались тисячі трудящих міста-героя Києва, гості з Москви. На встановленій біля пам'ятника трибуні — керівники Комуністичної партії і уряду України, представники громадськості міста, діячі літератури і мистецтва.

Під бурхливі оплески присутніх член Президії ЦК КПРС, перший секретар ЦК КП України М. В. Підгорний розрізає червону стрічку. З пам'ятника спадає біле полотно. Звучить Державний гімн СРСР. Перед поглядами присутніх постає з великою любов'ю створений скульптором О. Ковальовим і архітектором В. Гнездиловим відлитий у бронзі пам'ятник великому російському поетові. Золотом сяють викарбувані на полірованому граніті слова:

**Пушкіну
український народ**

Тепло зустрінутий учасниками мітингу, з промовою виступив товариш М. В. Підгорний.

Далі виступили голова правління Спілки письменників України О. Гончар, секретар правління Спілки письменників СРСР О. Сурков, майстер київського заводу «Більшовик» М. Лашевський, студентка Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка, пушкінський стипендіат Н. Зайченко.

Мітинг закінчився. Над Пушкінським парком урочисто звучить мелодія Державного гімну Української РСР. Зведений хор учасників художньої самодіяльності виконує на честь О. С. Пушкіна «Дифирамб». Потім лине пісня А. Філіппенка «Комуністичній партії — хвала!».

Керівники Комуністичної партії і уряду України кладуть до постаменту пам'ятника букет живих квітів. Букети квітів покладаються також від міських партійних і радянських організацій, творчих організацій республіки, колективів промислових підприємств, будов, учбових закладів.

(РАТАУ).

ЗНОВУ ЧЛЕН КОЛЕКТИВУ

ТЕТЯНА виросла на фермі. На фермі працювала мати, і дівчина тут своєю людиною. Прибігла сюди як тільки вивчить уроки і поверталася додому разом з матір'ю пізно ввечері, балакуча і невгамовна. Ніхто не здивувався, коли Таня після закінчення школи пішла працювати дояркою. Було це навесні. Тієї ж зоряної весни закохалася Тетяна Дмитрівська в Андрія. А влітку стала вона Тетяною Марушак. Роботи не кинула. Працювала дояркою, потім телятницею, обліковцем на фермі, птахаркою. Та перерву в роботі все ж довелося зробити. Треба було доглядати маленьких доньок.

А про ферму, якою завідувала її мати, Катерина Петрівна, вже линула слава по району. За час, поки Тетяна сиділа вдома, виросли нові, типові корівники, на фермі було все механізовано. Дівчата вже доглядали по 20 і більше корів. Колектив ферми встиг завоювати почесне і горде звання комуністичного.

Повертаєш з роботи Андрій, який керував механізмами на фермі, приходила мати, і кожного разу приносили в хату радісні вісті. Так хотілося тоді молодій жінці простору, праці, здоров'я втомити.

І ось знову ферма. Раніше Тетяна доїла 12 корів руками. І все залежало від спритності і сили в руках. Тепер в її групі 20 корів і доїти їх треба механізмами. До сили і спритності потрібно і розуму додавати. Не все ладилось спочатку. Та й діти забирали чимало часу. Якби не подруги, навряд чи й витримала б.

Подругу придивлялася Тетяна до роботи Поліни Валаєвої. Як легко і вправно працює ця дівчина — гордість ферми. А та й сама охоче про все розповідала. Та й Андрій навчав як треба користуватися апаратами. Колишній досвід доярки теж ставав у пригоді.

Успіхи прийшли несподівано, хоч довго чекала їх Тетяна. В середині минулого року на Дошці показників-прізвище Тетяни Марушак стояло на другому місці. Потім і Поліна Валаєва поступилася першістю.

Так працює молода комуністка Тетяна Марушак завоювала повагу і шану людей. Вона стала не лише передовою дояркою ферми комуністичної праці, а й добилася торік найвищого навою в районі: 2943 кг молока від корови. В цьому році вона зобов'язалася одержати по 2800 кілограмів молока. Успішно виконує це завдання. На кожну корову вже є близько 1500 кілограмів.

...Подругу вечорами, коли діти безтурботно сплять, подружжя Марушаків сидить за книгами. Вони обоє не мають спокою, їм необхідні знання, все вперед кличуть їх мрії.

В. ПРОЦЕНКО,
керівник корпункту «Молодого комуняра».

Колгосп імені Леніна
Новгородківського району.

БУДУТЬ ОВОЧІ І ФРУКТИ

ВИСОКІЙ врожай овочів і фруктів зобов'язалася виростити цього року бригада Миколи Кравченка з Ульяновського відділку бурякорядгоспу. Зараз робітники добре доглядають склади капусти, столового буряка, помідорів.

— На плантації ранньої капусти старанно працює ланка Стася Борзуленка — розлоїла бригадир. — Вона провляє плещу, рсбить підживлення.

В саду робітничі обприскали дерева проти шкідників. Приступили до саушення пристовбурих кругів, а на плантації винограду — до міжрядного обробітку.

Дбайлива праця забезпечить по 150 центнерів овочів і 40 центнерів фруктів на кожному гектарі.

л. уліч.

РУСЯВІ і чорняві, усміхнені і серйозні... Багато їх на комсомольсько-молодіжній фермі колгоспу імені Чапаєва Новоукраїнського району. І всі працюють так, щоб одержати в цьому році по 2 тисячі літрів молока від кожної корови.

На знімку: кращі доярки (зліва направо) **Ольга БАБЕНКО, Ніна КУЗЬМІНСЬКА, Галина ПРАЦЮК, Лідія ТОКАРЧУК, Надія ДУБОВА, Галина МАРКОВА, Галина БАБЕНКО, Тетяна КУДРЯ, Галина ОНИЩЕНКО, Ніна БЕЛІНСЬКА, Лідія КУДРЯ.**

Фото В. Ковпака.

На заміні

В. ПОЛОЖАЄНКО.

ред дзеркалом і замилувалась собою. — Самозакоханість? — посміхнулась та, що в дзеркалі.

1. —

НАРИС

ПРОМАЙНУВ травень, теплі червневі дні квапились за ним. Мов і не було весни. Тільки тоді, коли склала останній екзамеи і час уповільнював ходу, помітила, що вишні вже ледь забурили, відділили акації, лише густобілі квіти бузирні пахли гостро і п'яно.

Другого дня вранці побігла в поле. Ще зовсім недавно тут гули трактори, співали дівчата. Сьогодні тихо шепочеться колосся з вітром: пшениця, пшениця... Квіти обабіч дороги нагадали миле з дитинства: «У нього очі, неначе волошки в житі». В якому це класі, і чи було взагалі?

Швидко пішла по увінчаній пшеничним колоссям дорозі. Здавалося, там, за обрієм, звідки зійшло сонце, і є та грань, що поділяє життя її на «вчора» і «завтра». Не терпілося заглянути: що за нею?..

Минали дні. Дні сонячних мрій і сподівань на звершення їх. Вечорами вся сім'я збиралась біля столу. Хтось згадував про інститут — «Валін» інститут! І обов'язково мати зауважувала:

— Воно хоч і срібна медаль, а, хоча, все може бути.

Поверталась Валентина Бурковська з міста раніше, ніж сподівалась. Вийшла за селом з автобуса, дочекалась темряви. Йшла і боялась зустріти кого-небудь, почути: «Ну, як, Валю?».

Що відповісти? Вона одержала «тріюку».

2. —

РЕЧІ, які не тільки не забуваються, а навпаки, з плином часу постають у нашій пам'яті все ясніше, рельєфніше, стають більш зрозумілими. Пригадується розмова в райкомі комсомолу біля двох років тому, невдовзі після спроби поступити до інституту. Запропонував тоді секретар райкому А. П. Будник:

— Є думка членів бюро послати тебе в школу старшою піонервожатою. Працюєш рік-два, а потім — в педагогічній.

— Спасибі, — промовила байдуже.

— Що, передумала? — здивувався секретар.

— Не знаю. Можливо, краще почека-ти?

— Гм-м. Здається, ми однієї думки. Вислухай-но мене. «Не вірю, що можна любити чужих дітей». Страшні слова, правда? Не я кажу так. Це заявила мені одна дівчина. Має диплом про закінчення педінституту. А де працює? В своєму ж таки інституті, в кабінеті мови та літератури видає книги студентам і скаржиться на нудьгу. А поїхала б на село, з головою поринула б у роботу. От тоді й зрозуміла б, що можна любити «чужих» дітей. Тільки праця серед людей і для людей приносить радість. Подумай, Валю, над цим.

— Це, звичайно, вірно, але вожакою не піду. В колгоспі залишусь.

Того ж дня пішла до контори і заявила про своє бажання працювати на свинофермі.

3. —

НЕПОМІТНО збігали дні, місяці. Праця приносила Валі бадьорість і свідомість того, що вона не чужа, своя серед трудівників землі. Уважно придивлялась до людей і щоразу знаходила в них щось нове, хороше. Яке приваблює з невеличкими зморшками під чорними очима обличчя Лени Ярової, які красиві руки у Келі Курносової, кращої свинарки, комуністки; скільки людяності та життєвої мудрості в мові Зої Татарчук. Як цього раніше вона не помічала? Більше того. Якось ввечері, збираючись на заняття хорошого гуртка, зупинилась пе-

— Ні, щось хороше, чого я ще не знала.

— Ти любиш.

— Кого?

— Красу життя, красу людей.

Забилось серце чомусь. Чогось чекала незнайомого, небаченого. Чекала слів ласкавих, особливих. Хтось підслухав потаємні бажання, підійшов нечутною ходою, обняв за стан.

— Яка ти гарна, Валю.

— Ой, ти налякала мене, — і, поцілувавши сестру, додала: — Спасибі, Надійко.

Легко співалось Валентині в той вечір...

4. —

НАСТУПНОГО вечора трагічно загинула Надійка. Хто б міг подумати? Вона не була пустотливою. А от вчепилась до воза. Іздовий не помітив. Тільки коли почув дитячий зойк, зупинив коней, та було вже пізно. Лікарі все зробили, щоб врятувати життя, — марно.

Гіркий спомии ятрить серце, туманить очі. Щось журно над головою шепоче старенька груша, спереचाються з вітром акації, не пускають до клубу його, і він, заплутавшись крилами в густому гіллі, плаче від образи. Мокра, осіння ніч пливе над селом, і з нею плинуть Валіні спогоди...

Журба оселилась в домівці Бурковських. Валентина намагалась роботою хоч трохи відганяти біль утрати. Поверталася пізно додому, підбадьорювала матір та батька, і ночами плакала потай від них. Тільки десь у глибині душі тремтливим вогником жила згадка про радість, любов, та раптом відчула коліньє, і згадка та породжувала надії на щастя.

Воно прийшло, вірніше, почалося з того, що на комсомольських зборах їй запропонували стати вожакою-виробничницею в класі, де колись навчалась Надійка. Тепло зустріли її піонери. Цікаве життя почалося. Траплялася вільна часина — поспішала до школи. Скільки роботи з малюками, що вважають себе майже дорослими (п'ятий клас — це вже не четвертий!): екскурсії в ліс чи на ферму, підготовка до свят, виправлення «двійки» в щоденнику. Колі, і, і... жаль: дуже маленька доба.

«Не вірю, що можна любити чужих дітей». Ні, вона так не скаже. І діти про неї не скажуть: чужа... А вже це їй, Валентині Бурковській, першого квітневого дня піонери принесли на ферму букет квітів, привітали з весною. Перші квіти з життя! Чи помітив хто її схильованість. Звичайно, помітили. Коли діти пішли, Курносова Келя сказала:

— Жаль буде розлучатися з ними?

— Я тільки що з контори. Є рішення бюро парторганізації колгоспу направити тебе в педагогічній.

— Але ж я нікого не просила про це.

— Чудна, а квіти — не просьба дітей?

5. —

ПІТНІ дні — довгі, а літо — коротке. Якщо в тебе ще вступні екзамени, то й поготів. Не встигнеш загоріти — багатирка-осінь вже завітала в село: вересень, жовтень... Жовтень 1961. Саме в дні партійного з'їзду, її, вже студентку-заочницю Одеського університету, призначили старшою піонервожатою. Щасливий збіг. І радісно на душі у дівчини. Те, велике, незвичайне, про що так довго мріяла, нарешті, прийшло.

с. Скалівські хутори
Новоархангельського району.

Ласкаво просимо!

ХОРОШІ СЛІДИ НА ЗЕМЛІ

ПРИЄМНО влітку пройтись алеєю Миру біля Вільшанської середньої школи. Прохолода, мрійливо шелестить листя від подиху легенького вітерця. Ніби спогадами пошепки діляться дерева. Про що ж згадують вони? Скоріше, про тих, хто дав їм життя, вишикував отут на радість людям, нащадкам на спомин. Вже закінчили десятий клас Лесь Фурдуй і Лариса Крискевич, Іван Полубок і Лариса Кравець. Вийхав з села і їхній наставник, колишній директор школи А. А. Усов. Та хорошу пам'ять по собі залишили.

Справу колишніх випускників продовжують інші, які тоді, можливо, вперше заходили в клас. По 6-8 дерев зараз на рахунок більшості учнів цієї школи.

Багато турботи про озеленення школи і села проявляють школярі Мало-вільшанської восьмирічки. Про це свідчить і посаджена ними лісоцмуга, що так прикрасила шкільну садибу.

Ніби потрапляєш у чарівну казку, коли заходиш на подвір'я Катеринівської початкової школи, якою завідує А. С. Сербенюк. Навколо буває зелень, яка так і вабить до себе. Тут різноманітні плодіві дерева, безліч барвистих квітів. В зелені і цвітінні потопав могила Героя Радянського Союзу Грязнова, який загинув у бою з фашистами.

Не відстає від своїх традицій в озелененні і комсомолія та піонерія Сухотимлицької середньої школи. На пришкольній ділянці буває сад, подвір'я обсажене декоративними деревами. І в цьому році під час місячника лісу й саду учні немало подбали про нові дерева. Тут найбільше турбуються про те, щоб кожне з них не загинуло.

Нова зміна школи багато зробила для розширення зелених зон. В с. Сухому Ташлику, а також в с. Катеринівці посаджено парки на площі 5 гектарів. їх зусилля передали колгоспу «Радянська Україна». Юні любителі природи дбай-

ливо доглядають могилу радянських воїнів, озеленюють її, висаджують квіти.

Члени учнівської виробничої бригади, що займаються садівництвом, цієї весни зробили підрізку дерев, спушили ґрунт. Кожен з них посадив не менше 10 дерев біля школи, на колгоспній садибі, вулицях села та вдома. Особливо активно бралися за цю справу десятикласники Аня Кришко, Людмила Кравченко, Віктор Коберняк, Валя Кришко. Вони теж, як і вільшанці, хочуть залишити однокласникам добру згадку про себе. І куди б вони не поїхали, де б не працювали, алеї, парки, сади, створені дбайливими учнівськими руками, нагадують про тих, хто по-справжньому любить зеленого друга, його листяний шелест.

В. КОКА,
інспектор шкіл Вільшанського району.

Сєргій ОДУД, шестикласник Кіровоградської середньої школи № 8, дуже любить техніку, він один з кращих моделістів обласної станції юних техніків. Торік Сергій зайняв сьоме місце на республіканських змаганнях школярів по моделюванню.
На знімку: Сергій ОДУД з власноручно виготовленою моделлю легкового автомобіля з гумовим двигуном.
Фото І. НАЗАРТІЯ.

яких вони рекомендують для вступу до нашого інституту. Але це зробили не всі. Наприклад, Петрівський, Рівнянський, Устинівський, Новопрязький та деякі інші райкоми ніяк не спроможуть підібрати бажаних. До речі, і торік з цих районів було мало заяв.

З 1 липня при педінституті почнуть працювати підготовчі курси для вступників. Треба, щоб всім бажаним була надана можливість вийти на курси, потурбуватись про це мусять в першу чергу комсомольські організації.

Приймайте до нас, товариші. Ласкаво просимо в дружню сім'ю. Вас чекає бурхливе студентське життя, напружене навчання. Для вас привітно відкриті двері вузу.

А. НИЦОЯ,

секретар комітету комсомолу Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна.

ЗУСТРІЧ З МИТЦЯМИ

ПОЗАВЧОРА в приміщенні музичного училища відбулася дружня зустріч журналістів обласних газет і радіо з колективом Калінінського драматичного театру, який перебуває на гастролях в м. Кіровограді.

З теплою і сердечністю розповів про роботу колективу театру головний режисер, Заслужений діяч мистецтв Г. А. Георгієвський. Народна артистка РРФСР Н. В. Гончарова висвітлила історію зародження театру. Вона — одна з перших, кому довелося брати участь в його заснуванні.

Редактор газети «Кіровоградська правда» О. К. Піскунов від імені журналістів розповів про невід'ємний зв'язок газети з театром. Артисти відповіли на запитання журналістів.

На закінчення зустрічі гості показали уривки з п'єс М. Смирнкової та М. Крайнедела «У себе в полоні» та О. Островського «Остання жертва».

ТВОЯ ГРОМАДСЬКА ПРОФЕСІЯ

ШКОЛЯРІ-КІНОМЕХАНІКИ

Затамувавши подих, Василько годинами простояв біля апаратуної і з дитячою цікавістю спостерігав за роботою тьоті Ліді. А в голові одна лиш думка: «От якби хоч раз самому покрутити». І коли кіномеханік дозволяла зазірнути у віконце на екран, дитячим радощам не було меж.

Але то було давно. Тепер він, шестикласник Сазонівської восьмирічної школи Василь Маленко — староста гуртка юних кіномеханіків, сам лагодить апаратуру, сам і фільми демонструє. І не лише він. Добре засвоїли кіносправу Олександр Тарапака, Борис Гордієнко, Михайло Срібний та інші члени гуртка, який ось уже майже два роки працює при школі.

Молодий педагог Ліда Олександрівна Купчик, що веде гурток, зуміла прищепити своїм гуртківцям справжню любов до кіномистецтва.

ЮНІ ХУДОЖНИКИ

НІНА Василівна Завгородня, вчителька малювання, на одній з недавніх зустрічей запропонувала:

— Давайте створимо гурток юних художників. У нас є технічний і географічний, юні любителі природи теж об'єднані в гурток. А де ж займатись малюванням тим дітям, які захоплюються ним? Уроків для цього мало. У школярів треба розвивати творчість, любов до прекрасного...

І ось перше заняття. Охочих виявилось мало,

ПРОДОВЖУЄМО РОЗМОВУ ПРО ЕСТЕТИЧНЕ ВИХОВАННЯ

лише кілька учнів прийшло. Але Ніна Василівна не розгубилась. Розуміла: треба захопити цих небагатьох, що прийшли, зацікавити їх. Розповідала про картини Рєпіна, говорила, як вони створювались. Додому кожному дала листочок доручення до наступного заняття. А далі щоразу ускладнювала завдання.

Якось члени гуртка юних художників вирішили створити свою «стретяковку». Репродукції картин шукали всюди: і в старих журналах, і в книжковому магазині. Нарешті, матеріал був зібраний. Тепер репродукції належало помістити в рамки. Знову виявилось чимало турбот. На уроках праці одні пиляли, інші стругали, клеїли. Не минуло й місяця, як блискучі, полаковані рамки зайняли відведені їм місця на стіні. В колекцію були дібрані репродукції картин Васнецова, Шишкіна, Рєпіна, Сурикова, Маковського, Саврасова та інших.

Учні виставка відразу зацікавила. Подовгу розглядали, а члени гуртка давали пояснення.

Недавно на протилежній стіні з'явилася перша виставка малюнків юних художників. Деякі з творів були виконані олівцями, інші — акварельними і навіть масляними фарбами. Тут можна було побачити і схід сонця, і трактор на

оранці, і ракету, що летить в космос. Нехай малюнки ще недосконалі, але вони говорять про те, що діти полюбили живопис, стали більш спостережливими. Недарма вчитель української літератури О. О. Шклярський одного разу в розмові з Н. В. Завгородньою зауважив:

— А ваші «художники» починають краще писати твори, більш образно мислити. Твір «Мій рідний край» гуртківці написали краще за інших. Так що вас можна поздоровити.

І. СТАРОДУБЦЕВ,
директор Лозоватської середньої школи.
Компаніївський район.

Наші випускники

СОТНІ випускників нашої школи працюють в різних галузях народного господарства. Більшість з них не задовольнилася середньою освітою. Токар Ульяновського цукрозаводу Валентин Клімов заочно навчається на IV курсі Всесоюзного політехнічного інституту. А Василь Загородній закінчив Уманський сільськогосподарський інститут, тепер очолює передовий в районі колгосп імені Калініна. Іван Мельник вже став директором середньої школи. Дмитро Чуднівський — інженером, Федір Островський — хірургом, Олексій Чирков — адвокатом.

Чимало наших колишніх учнів, здобувши вищу освіту, стали педагогами. Заслужено пошаною користуються, наприклад, Петро Нижник і Олена Заїчківська, Федір Ткачук і Марія Теплицька.

Л. БАТАЖАРНИК,
завуч Ульяновської школи робітничої молоді.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»
8 червня 1962 р., 3 стор.

На все життя

«Гірко! Гірко!» — несеться звідусіль. І нікуди не поїдеши від настирливих людських очей. Такий уже звичай: треба цілуватись у всіх присутніх на виду.

Ви, звичайно, здогадалися, що мова йде про весілля. Це комсомольське весілля. Місяць тому працівники Бобринецького райкому комсомолу вирішили влаштувати його. Створили комісію по проведенню. Готувались, сперечались, як краще організувати його.

До районного Будинку культури під'їжджають легковий автомобіль. Виходять молоді. Це — кращі колгоспники артлі імені ХХ з'їзду КПРС Раїса Адаменко і Іван Тесцов. Минулого року Рая виростила по 80 центнерів кукурудзи на кожному з 80 гектарів. Ще вищий урожай у неї в цьому році.

Біля фойє — багато людей. Молодих супроводять батьки, друзі, знайомі. Голови нареченої і її подруг прикрашають майстерно виготовлені з живих квітів вінки. Жінчата в українських сарафанах.

Молоді і гості проходять у святково прибраній зал. На сцені — море квітів.

Грає духовий оркестр. Завідуюча райбюро ЗАГС Ліда Курчинова запрошує молодих на сцену. Відбувається урочиста реєстрація шлюбу. Жениха і наречену оформлюють секретар райкому ЛКСМУ І. Оковитий, голова артлі О. М. Капраленко. Бажають щастя і любові на все життя. Молодим підносяться пам'ятні подарунки.

І знову лине музика. Юнаки і дівчата кружляють в танку. Потім — ігри, хороводи, пісні. Довго ще того веселилась молоді.

Ще весілля запам'ятовується молоді Бобринця надовго. Молодим — назавжди, на все життя. Добру справу оформили райкомієць, організувавши комсомольське весілля кращим колгоспником. Треба, щоб справа ця стала традицією.

О. БОБРОВ,

штатний пропагандист Бобринецького райкому КП України.

ФІНЛЯНДІЯ. ХЕЛЬСІНКИ. VIII Всесвітній...

— 3 27 липня по 5 серпня ц. р. в столиці Фінляндії Хельсінкі буде проводиться VIII Всесвітній фестиваль молоді і студентів. Сьогодні ми друкуємо повідомлення, одержані з різних країн.

СРСР. Близько семисот юнаків та дівчат увійдуть в склад радянської делегації на VIII Всесвітній фестивалі молоді і студентів. В столицю Фінляндії поїдуть передовники виробництва, студенти, спортсмени, колективи художньої самодіяльності — ті, хто віддає свій труд і талант служінню народу, боротьбі за перетворення в життя великої Програми комуністичного будівництва.

Зарубіжні молодіжні організації виявляють великий інтерес до складу радянської делегації. В листах, які надходять в Радянський підготовчий комітет Фестивалю, називаються імена Катерини Максимової, Тетяни Самоїлової, Петра Болотнікова, Валерія Брумеля і, безумовно, Юрія Гагаріна та Германа Титова. Нарешті, друзі з-за кордону пишуть про своє бажання побачити в Хельсінкі цих славних представників радянської молоді.

ФІНЛЯНДІЯ. Уряд Фінляндії офіційно повідомив про юридичне визна-

ня Постійного підготовчого комітету Фестивалю. В підготовку до Фестивалю включилися широкі кола громадськості. В містах і на підприємствах країни створено 12 підготовчих комітетів.

Молодіжні організації Фінляндії, як повідомляють фінські газети, готуються до святкування Дня дружби радянської і фінської молоді, яке відбудеться 31 липня — під час VIII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів в Хельсінкі. День дружби буде проведено за пропозицією Комітету молодіжних організацій СРСР. Створений комітет, головою якого обраний депутат парламенту М. Кекконен — син президента Фінляндії Урхо Кекконена — відомого поборника радянської — фінляндської дружби.

До проведення свята, як відмічає прогресивна преса країни, юнаки і дівчата Фінляндії відносяться з величезним інтересом, бо ця зустріч дає їм, особливо тим з них, хто не бував в

Радянському Союзі, чудові можливості познайомитися з радянською молоддю, її навчанням і практичною діяльністю. Про цей інтерес, лише газета «Кансан уутісет», свідчить уже той факт, що в складі комітету по підготовці до Дня дружби представлені біля 20 різних молодіжних і спортивних організацій Фінляндії.

КНР. «Те, що молодь багатьох країн періодично зустрічається на міжнародних фестивалях — це добре, — говорить представник Всекитайської федерації профспілок Хуан Мин-вей. — Я радий майбутньому Фестивалю і тому, що молоді люди всіх країн знову одержать можливість зібратися разом. Добре, що вже зараз ведеться підготовча робота до VIII Фестивалю в Хельсінкі. Майбутній Фестиваль матиме, безперечно, велике значення в згуртуванні молоді, в досягненні взаєморозуміння».

ХТО БУДЕ

кращим розповсюджувачем „Молодого комунара“?

НА ПІДПРИЄМСТВАХ області, в колгоспах і радгоспах, в організаціях і установах найбільш ініціативні юнаки і дівчата активно включилися в конкурс на кращого громадського уповноваженого по розповсюдженню обласної молодіжної газети.

Звичайно, кожен молодий ентузіаст нашої газети прагне розповсюдити не менше 300 примірників «Молодого комунара». А вже тоді йому пощастить побувати в туристсько-молодіжному таборі ЦК ЛКСМУ «Юність».

Велике щастя гостити в столиці нашої Батьківщини — Москві, на Виставці досягнень народного господарства. Такої честі удостоїться юнак чи дівчина, які розповсюдять не менше 250 примірників нашої газети.

Третя премія — фотопарат «Зоркий». Власником його стане громадський уповноважений, який охопить передплатою не менше 150 чоловік.

Конкурсом встановлено також дві четверті премії — особисті бібліотечки. Їх отримають юнаки і дівчата, які розповсюдять не менше як по сто примірників обласної молодіжної газети.

Матеріали на переможців конкурсу райкоми (міськами) комсомолу та районні (міські) відділи «Союздруку» подають до редакції «Молодого комунара» не пізніше 5 липня 1962 року.

Дорогі друзі! Активно включайтесь в наш конкурс. Чекаємо перших повідомлень про передплату.

ДРУЗІ ГАЗЕТИ

Багато хороших друзів у газети. Вони не лише уважно читають кожен номер, але й в час передплати стали розповсюджувачами «Молодого комунара». Це юнаки і дівчата з технікумів, шкіл, підприємств. Герої Водоп'янов, майстер Кіровоградського ремісничого училища № 1, вже передплатив 127 примірників газети.

* * *
Зоя Штейнберг працює бібліотекарем в Кіровоградському технікумі сільськогосподарського машинобудування. Дівчина провела передплату на 72 примірника нашої газети.

* * *
Училище профтехнавчання № 2 м. Кіровограда. Всі тут добре знають і поважають викладача Людмилу Аврамовну Падурець. Зараз вона проводить передплату обласної комсомольської газети. Залишилось 60 примірників, що мали розійтися в училищі, передплачено 101 екземпляр газети. В цьому заслуга Л. Падурець.

ІМ'Я НОВОНАРОДЖЕНОГО — «РОВЕСНИК»

У РАДЯНСЬКОМУ Союзі видається 200 молодіжних і дитячих газет та журналів разом тиражем 22,5 мільйона примірників. В липні вийде в світ перший номер нового журналу для юного читача — «Ровесник». Ось що розповів його редактор Герман Кашоян в бесіді з кореспондентом АПН:

«Ровесник» — щомісячний ілюстрований журнал ЦК ВЛКСМ і Комітету молодіжних організацій СРСР. Його завдання — розповісти радянським юнакам і дівчатам про життя їх ровесників за рубежом — про їх працю, навчання, громадську діяльність, участь в русі за мир. На сторінках журналу знайдуть відображення і такі теми, як зарубіжна молодь в науці, мистецтві, спорті. Будуть і сторінки гумору.

План першого випуску «Ровесника» уже є, але не ручаюсь, що він не буде змінений. Ми ще довго будемо обговорювати, як зробити, щоб перший крок журналу був упевнений.

В редакційній портфелі лежить анкета, проведена одним з американських щотижневиків. Цей журнал запропонував трьом тисячам молодих жителів США відповіді на 200 питань, які за-

чіпають всі сторони життя. Ми опублікуємо резюме цього опиту. Воно досить цікаве.

Деякий час тому ми зв'язалися по телефону з видним англійським письменником Джеймсом Олдріджем і попросили його написати для «Ровесника». Олдрідж хоче відгукнутися, і вже через тиждень ми отримали з Великобританії досить товстий пакет. Двадцять сторінок машинопису. Це роздуми письменника про долю молодого покоління.

Своїми враженнями від зустрічей зі шведською молоддю поділитися з читачами відповідальний секретар нашого журналу Олексій Федотов. Редактор «Юного техника» Лев Недосугов, який повернувся з тримісячної поїздки по Сполучених Штатах, виступить з дорожніми замітками.

Не забудемо і поезію. Читач зможе познайомитися з добіркою творів кубинських поетів і досить цікавими, на мій погляд, віршами американських «битників».

Крім того... А втім, не буду більше розкривати наших редакційних «секретів». З нетерпінням чекаємо, як зустріне журнал читач.

Чехословацька Соціалістична Республіка. Будівлюю молоді називають майданчик в Кралупі, де будуватиметься перший в країні завод по виробництву каучуку.
На знімку: Ольга НАБРОВА. Вона і її шістьдесят дев'ять подруг з великим ентузіазмом працюють на будівництві підприємства.
Фото ЧТА — ТАРС.

Футболісти СРСР вийшли у чвертьфінал

САНТ-ЯГО, 7. (Спецкор. ТАРС). Відбулись ще чотири матчі чемпіонату світу з футболу. Радянські спортсмени зустрілися з командою Уругваю. Матч закінчився з рахунком 2:1 на користь радянських спортсменів. Голи забивли Мамікін і Іванов.

З таким самим результатом — 2:1 бразильські футболісти перемогли команду Іспанії, а спортсмени ФРН виграли у команди Чилі — 2:0.

Угорці, які забезпечили вже собі право грати у чвертьфіналі, виставили

проти Аргентини другий склад. Змагання закінчилось безрезультатно — 0:0.

Огляд повідомлень ТАРС

БЕЗРОЗСУДНИЙ АКТ США

Уряд США оголосив про намір здійснити ядерні вибухи великої потужності в космічному просторі. В опублікованій у зв'язку з цим заяві Радянського уряду підкреслюється, що нові дуже небезпечні дії правлячих кіл США, переносючи гонку ядерного озброєння в космос, ще більше зачеплять інтереси всього людства, завдають серйозного удару по надіях народів на зміцнення миру, на розроблення вищої ядерної зброї на великій висоті призведуть до створення в навколосферному просторі нового радіаційного пояса, що може привести до тимчасового припинення радіозв'язку на великих просторах. Такі вибухи призведуть до порушення рівноваги у верхніх шарах атмосфери, що може викликати нові явища на Землі, зокрема зміни погоди, які можуть мати негативні наслідки. Крім того, ядерні вибухи в космосі створюють труднощі в справі дальшого вивчення і освоєння космосу людиною. Таким чином, заплановані Сполученими Штатами

Деякі урядові органи США заявляють, що однією з цілей наступних ядерних випробувань на великій висоті буде перевірка того, як можна за допомогою таких вибухів вислати з ладу системи зв'язку і радіолокаційні установки. Але це рівнозначне визнання, що США заздалегідь вивчають можливість паралізувати оборону миролюбивих держав і тим самим забезпечити себе від ядерного удару у відповідь.

В заяві Радянського уряду вказується, що заходи США по поширенню воєнних готувань на навколосферний простір поставляють Радянський Союз перед необхідністю вжити в цих умовах відповідних заходів до гарантування своєї безпеки, безпеки соціалістичних і всіх миролюбивих країн.

Усі чесні люди суворо засуджують намір США провести ядерні вибухи в космосі. Англійський учений з світовим ім'ям Бернард Ловелл охарактеризував американський проєкт цивільно-військового озброєння ядерних вибухів як образувальний світовому. Рішення США про здійснення ядерних вибухів на великих висотах найвищою мірою безвідповідально, заявив австралійський учений Расгебер. Із спеціальним

попередженням проти проведення ядерних вибухів на великій висоті до президента США звернулася група відомих американських учених. Міжнародний астрономічний союз, який об'єднує вчені астрономів і астрофізиків усього світу, прийняв рішення про те, що ніхто не має права змінювати середовище, яке оточує землю, без міжнародної згоди на те і без всебічного міжнародного вивчення цього питання.

СТАНОВИЩЕ ФРАНЦУЗЬКИХ ТРУДЯЩИХ ПОГІРШУЄТЬСЯ

Широка хвиля страйкового руху, яка охопила за останній місяць багато галузей економіки Франції, свідчить про глибоке незадоволення французьких трудящих політикою уряду. Чотирирічне перебування при владі президента де Голля, вказувалося в одній з доповідей на недавньому пленумі ЦК Французької комуністичної партії, відзначене новим наступом капіталістичних монополій на життєвий рівень і права трудящих Франції. За цей період у країні посилюється процес концентрації капіталу. Терпер у Франції на 0,26 проц. підприємств зайнято одна третя всієї робочої сили країни. Це все це більше збагачення невеликої купки капіталістів і до зубожіння широких мас трудящих. У Франції невпинно зростає розрив між заробітною платою чоловіків і жінок, які мають одну й ту ж кваліфікацію. Молоді робітники за однакової працю з дорослими одержують в кілька раз меншу зарплату. В країні зростає дорожнеча життя. З липня 1958 року ціни

на предмети споживання підвищилися на 47 проц. Все сильніше давить на плечі трудящих податковий прес: якщо в 1958 році посередні податки становили 271 млрд. старих франків, то на 1962 рік їх доведено до 4396 мільярдів, тобто вони збільшилися на 58 проц. Поряд з жорсткою експлуатацією національним капіталом французької трудящі зазнають дедалі сильнішої експлуатації американським капіталом, який з кожним роком займає у Франції місцями позиції. Відмічається просочування у Францію, зокрема в її східні райони, німецького капіталу.

«СЕРЬОЗНА ЗАГАЛЬНОНАЦІОНАЛЬНА НЕБЕЗПЕКА»

Безрадісну картину життя американської молоді намалював у своєму виступі... президент США Д. Кеннеді, який виступив цими днями в комітеті у питаннях дитячої безпритульності. Д. Кеннеді заявив, що 30—35, а то й 40 проц. американських молодих людей по всій країні кидають школу, не закінчили її. У знедолених районах, в густо населених кварталах найбільших міст чистою юнаків і дівчат, які кидають школу до її закінчення, досягає 70—75 процентів. І всі ці 70—75 процентів молоді, відзначає президент, часом не знаходять роботи. Тепер один з кожних чотирьох безробітних, каже Д. Кеннеді, це людина молодше 20 років. Американський президент охарактеризував проблему молоді США як «дуже серйозну загальнонаціональну небезпечу».

ВІН БУДЕ ПЕРЕМОЖЦЕМ

М ЕНІ хочеться розповісти на сторінках газети про одного з активних розповсюджувачів «Молодого комунара».

Прийшов одного разу до нас в райвідділ «Союздруку» юнак. Назвався Віктором Магдичем і попросив доручити йому проводити передплату на обласну молодіжну газету. Хлопець вчиться в Луганській середній школі, обраний там секретарем комсомольської організації. За місяць він уже розповсюдив 70 примірників газети. Віктор не перший раз проявляє подібну ініціативу. Під час місячника книги хлопець розповсюдив найбільше літератури. Словом, він наш вірний і щиріший помічник.

Хочеться сподіватися, що Віктор Магдич стане одним з переможців конкурсу, який нещодавно оголосила обласна молодіжна газета.

Г. ЧВАЛКО,
райорганізатор «Союздруку».
Петрівський район.

Редактор П. МАРЧЕНКО.

КІНОТЕАТР «МІР». Для дітей «Маленькі історії про дітей, які...». Початок сеансів о 9 год. 40 хв., 11 год. 25 хв. ранку, о 1 год. 10 хв., 2 год. 55 хв. дня. Вечері «Командирівка». Початок о 4 год. 40 хв., 6 год. 20 хв., 8 год. 10 хв. та о 9 год. 55 хв.

«КІНОТЕАТР «СІВАШЕЦЬ». Для дітей «Не Ер». Початок о 1 год. 40 хв. дня. «Свідок обвинувачення». Початок о 9 год. 30 хв., 11 год. 35 хв. ранку, 3 год. 40 хв. дня, 5 год. 45 хв., 7 год. 50 хв., 10 год. вечора.

КІНОТЕАТР ІМЕНІ ДЗЕРЖИНСЬКОГО. Для дітей «Сампо». Початок о 9 год. 30 хв. ранку, «Безмовні сльози». Початок об 11 год. 15 хв. ранку, о 1 год. 2 год. 15 хв. дня, 4 год. 30 хв., 6 год. 15 хв., 8 год. 45 хв. вечора. На літньому майданчику «Чужа біда». Початок о 9 год. 15 хв. вечора.

КІНОТЕАТР «ХРОНІКА». «За рамкою Америки». Початок сеансів о 10, 11 год. 15 хв., 12 год. 30 хв. ранку, 1 год. 45 хв., 3 год., 4 год. 15 хв. дня, 5 год. 30 хв., 6 год. 45 хв., 8 год. вечора. Художній фільм «Таємниця Жоао Коралю». Початок о 9 год. 30 хв. вечора.

Пишіть!

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Дзвоніть!

Телефони редакції: редактора — 56-12, відповідального секретаря — 50-14, відділів — 50-24.

БК 00214. Зам. № 3594.

Заходьте!

Редакція працює з 10 години ранку до 6 години вечора, Ми завжди раді бачити вас, друзі, в себе!

Кіровоградська обласна друкарня ім. Г. М. Дмитрова.